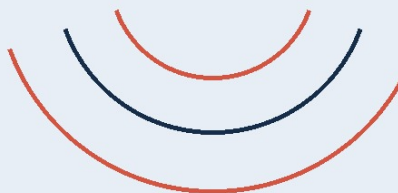

BIBLIOTECA DIGITALĂ A COMUNEI LUMINA

OPERE PENTRU BAC

Joc Secund

Ion Barbu

DIGITAL

Joc Secund

Ion Barbu

JOC SECUND

Ion Barbu

© 2026 Biblioteca Digitală a Comunei Lumina All Rights Reserved

CUPRINS

1. Partea I - Fișa de orientare poetică
2. Partea II - Încadrare: modernism ermetic și două trăsături
3. Partea III - Tema și imagini / idei poetice
4. Partea IV - Compoziție, limbaj și prozodie
5. Partea V - Schița rapidă cu mnemonics creative
6. Partea VI - Subiect, barem și schelet de eseu
7. Partea VII - Flashcards
8. Model de introducere și concluzie

© 2026 Biblioteca Digitală a Comunei Lumina All Rights Reserved

PARTEA I. FIȘA DE ORIENTARE POETICĂ

Element Răspuns de reținut

Autor Ion Barbu, pseudonimul literar al matematicianului Dan
Barbilian, reprezentant al modernismului

interbelic.

Operă / volum „Joc secund”, poezie publicată în volumul omonim Joc
secund, 1930; text cu valoare de artă poetică.

Specie Artă poetică modernistă ermetică: text care exprimă indirect
concepția despre poezie, creație și rolul

poetului.

Curent Modernism ermetic / poezie pură: limbaj abstract, intelectualizat,
condensat și dificil.

Temă Concepția despre poezie ca „joc secund”: realitatea este reflectată,
purificată și ridicată într-un plan

ideal.

Instanță lirică Eul liric este impersonal, retras; accentul cade pe idee, nu
pe confesiune afectivă.

Idee-cheie Poezia nu copiază lumea, ci o trece prin oglindă și o
transformă într-o realitate secundă, mai pură.

MNEMONIC DE START: O.G.L.I.N.D.A.

O = Oglindă: poezia reflectă realitatea, nu o reproduce direct.

G = Geometrie: Ion Barbu gândește poezia ca formă pură, aproape
matematică.

L = Lume purificată: „jocul secund” este mai clar decât realul imediat.

I = Intelectualizare: emoția este filtrată prin idee.

N = Nadir latent: adâncul ascuns este ridicat de poet.

D = Dedus: poezia se obține prin abstragere din timp și realitate.

A = Azur: finalitatea creației este un spațiu ideal, pur.

Formula de utilizat - exemplu

„Joc secund” este o artă poetică modernistă, deoarece Ion Barbu definește poezia ca realitate secundă, purificată prin

oglundire, abstractizare și efort intelectual, nu ca simplă confesiune sentimentală.

© 2026 Biblioteca Digitală a Comunei Lumina All Rights Reserved

PARTEA II. ÎNCADRARE - MODERNISM ERMETIC ȘI DOUĂ TRĂSĂTURI

Ion Barbu este unul dintre cei mai importanți reprezentanți ai modernismului interbelic românesc. Creația sa poetică

evoluează de la etapa parnasiană și baladic-orientală spre etapa ermetică, în care limbajul devine concentrat, abstract și

dificil. „Joc secund” aparține acestei ultime etape și funcționează ca o artă poetică a purificării realului prin intelect.

I. Context literar

- Volumul *Joc secund* apare în 1930 și fixează formula barbiană a poeziei pure.
- Textul exprimă o concepție modernă despre poezie: creația nu imită realitatea, ci o transformă într-o imagine ideală.
- Modernismul se observă prin ermetism, intelectualizarea mesajului, metafore abstracte și eliminarea confesiunii directe.

Trăsătura 1 - ermetismul și intelectualizarea limbajului

O primă trăsătură modernistă este ermetismul. Poezia nu comunică direct o emoție, ci construiește o definiție dificilă a

creației. Termeni precum „dedus”, „nadir”, „însurubirea” sau „zbor invers” aparțin unui registru intelectualizat, aproape

geometric. Cititorul nu primește o confesiune limpede, ci trebuie să descifreze un sistem de simboluri.

CITAT / FORMULARE: „Din ceas, dedus...”

Cum îl folosești: arată că poezia se desprinde din timpul obișnuit și intră într-un plan abstract al ideii.

Trăsătura 2 - poezia ca realitate secundă, purificată

O altă trăsătură este conceperea artei ca reflectare purificată a lumii.

„Jocul secund” este realitatea trecută prin oglindă, prin

apă și prin conștiința poetului. Lumea concretă, reprezentată de „cirezile agreste”, este transformată într-o imagine mai pură,

mai ordonată, desprinsă de materialitate.

CITAT / FORMULARE: „un joc secund, mai pur”

Cum îl folosești: este formula centrală: arta este o a doua realitate, filtrată și superioară celei imediate.

MNEMONIC PENTRU ÎNCADRARE: B.A.R.B.U.

B = Barbilian: poet-matematician, gândire abstractă.

A = Abstragere: poezia se deduce din real, nu îl copiază.

R = Reflexie: oglinda și apa creează realitatea secundă.

B = Brutul dispare: „cirezile agreste” sunt depășite.

U = Urcare: poetul ridică adâncul ascuns spre cântec.

PARTEA III. TEMA ȘI IMAGINI / IDEI POETICE

Tema poeziei este concepția despre artă și rolul poetului. Textul prezintă poezia ca „joc secund”, adică drept o realitate

obținută prin reflectarea, purificarea și abstractizarea lumii concrete.

Poezia nu rămâne la nivelul sentimentului, ci devine act

de cunoaștere și de transfigurare a realului.

I. Imaginea oglinzii și a intrării în azur

Prima secvență lirică propune ideea că poezia se naște prin ieșirea din timpul concret. „Ceasul” sugerează timpul real, iar

„oglanda” devine instrumentul prin care lumea este reflectată și transformată. Intrarea „în mântuit azur” marchează trecerea

spre o realitate ideală, purificată.

CITAT / FORMULARE: „Intrată prin oglandă în mântuit azur”

Cum îl folosești: poate fi folosit pentru a explica trecerea de la realitatea imediată la realitatea ideală a artei.

Imagine poetică Sens în eseu

ceasul timpul comun, realitatea imediată din care pornește creația

oglanda filtrul artistic, spațiul de reflecție și transfigurare

azurul planul ideal, purificat, superior materiei

joc secund poezia ca realitate de ordin al doilea, mai pură decât lumea concretă

II. Imaginea realului brut depășit prin artă

O altă idee poetică este eliminarea materiei brute. Sintagma „cirezilor agreste” sugerează lumea instinctuală, grea, materială, încă neprelucrată artistic. Poezia „taie” peste această realitate și o ordonează în „grupurile apei”, adică în planul reflexiei și al purificării.

CITAT / FORMULARE: „Tăind pe înecarea cirezilor agreste”

Cum îl folosești: arată depășirea realului brut și intrarea într-o realitate artistică filtrată.

III. Imaginea poetului care ridică adâncul în cântec

A doua strofă fixează rolul poetului. „Nadir latent” desemnează adâncul ascuns, punctul inferior și invizibil al lumii. Poetul are puterea de a ridica această profunzime, de a aduna sensurile dispersate și de a le transforma în cântec. Creația devine, astfel, un act de ridicare a materiei obscure spre formă și lumină.

CITAT / FORMULARE: „Nadir latent! Poetul ridică însumarea”

Cum îl folosești: arată rolul creatorului: poetul scoate sensul ascuns din adânc și îl transformă în artă.

MNEMONIC PENTRU TEMA: 3 OBIECTE ÎN MINTE

1. CEASUL = realitatea de la care pornește poezia.
2. OGLINDA = filtrul care schimbă lumea în imagine pură.
3. ASCENSORUL = poetul ridică „nadirul” ascuns până la cântec.

© 2026 Biblioteca Digitală a Comunei Lumina All Rights Reserved

PARTEA IV. COMPOZIȚIE, LIMBAJ ȘI PROZODIE

I. Titlul

Titlul „Joc secund” concentrează concepția barbiană despre poezie.

Substantivul „joc” sugerează creația ca act intelectual,

gratuit și ordonat, iar adjectivul „secund” indică faptul că arta nu este realitatea primă, ci o realitate reflectată, trecută prin filtrul

conștiinței. Poezia este, așadar, un „joc” al spiritului, o copie purificată și superioară lumii materiale.

CITAT / FORMULARE: „joc secund, mai pur”

Cum îl folosești: introduce direct ideea că poezia este o realitate de gradul al doilea, purificată prin artă.

II. Structura compozițională

Poezia este alcătuită din două catrene compacte. Prima strofă definește poezia ca realitate reflectată, purificată, desprinsă din

timp și introdusă în azur. A doua strofă definește rolul poetului, cel care ridică adâncul latent și îl transformă în cântec.

Secvență Idee de reținut

Strofa I Definiția artei: realitatea intră prin oglindă și devine „joc secund, mai pur”.

Strofa II Rolul poetului: creatorul ridică adâncul ascuns și îl transformă în cântec.

III. Nivelul stilistic

Limbajul este ermetic și modern prin metafore abstracte, inversiuni, asocieri paradoxale și simboluri greu de decodat. Barbu

nu descrie lumea în mod realist, ci creează un univers conceptual, aproape geometric.

Procedeu Exemplu / sens

Metafora „oglină”, „azur”, „joc secund”, „nadir latent” - fiecare imagine devine concept poetic

Paradoxul „adâncul acestei calme creste” unește adâncul și înălțimea într-o imagine dificilă

Epitetul „calme”, „mântuit”, „latent”, „verzi” creează sugestii abstracte și cromatice

Simbolul apa/oglină = reflecție; azurul = ideal; nadirul = adâncul ascuns

Inversiunea topica neobișnuită contribuie la dificultatea și solemnitatea discursului

IV. Nivelul prozodic

Poezia are două catrene, rimă încrucișată și o construcție simetrică.

Măsura amplă și sonoritatea controlată susțin caracterul

de artă poetică concentrată. Discursul este scurt, dens și greu de parafrazat, specific ermetismului barbian.

MNEMONIC PENTRU COMPOZIȚIE: 2 CATRENE = 2 ETAJE

Etajul 1: OGLINDA - lumea se reflectă și devine poezie pură.

Etajul 2: ASCENSORUL - poetul ridică adâncul ascuns până la cântec.

© 2026 Biblioteca Digitală a Comunei Lumina All Rights Reserved

PARTEA V. SCHIȚA RAPIDĂ CU MNEMONICS CREATIVE

Această parte este pentru memorare activă. Învăță imaginile, nu doar cuvintele. La eseu, imaginea mentală te ajută să

reconstruiești rapid ideea.

A. CODUL MARE: J.O.C. S.E.C.U.N.D.

J = Joc: poezia este construcție, nu simplă copie.

O = Oglindă: realul intră în artă prin reflectare.

C = Ceas: punctul de plecare este timpul real.

S = Secund: arta este realitate de gradul al doilea.

E = Ermetism: sensul este ascuns și trebuie descifrat.

C = Cirezi agreste: materia brută a lumii.

U = Urcare: poetul ridică nadirul latent.

N = Nadir: adâncul ascuns al existenței.

D = Dedus: poezia se obține prin abstragere și purificare.

B. FILM MENTAL DE 10 SECUNDE: OGLINDA DIN APĂ

Imaginează-ți un CEAS care cade într-o APĂ perfect calmă.

În apă apare o OGLINDĂ, iar lumea reală se schimbă într-un AZUR curat.

Cirezile grele dispar sub apă.

Din adânc urcă un ASCENSOR invizibil: poetul ridică „nadirul” și îl transformă în CÂNTEC.

C. FORMULA DE TRANSFORMARE: REAL -> OGLINDĂ -> POEZIE

REAL BRUT = timp, cirezi, materie, dezordine.

OGLINDĂ / APĂ = filtrul artistic.

POEZIE PURĂ = joc secund, azur, cântec, sens ridicat.

D. NADIRUL CA LIFT POETIC

NADIR = cel mai adânc punct, sens ascuns.

POETUL = cel care apasă butonul de urcare.

CÂNTECUL = adâncul ajuns la lumină.

Tabel rapid de memorare

Cod Ce reții / formulare

CEAS timpul real - Poezia se desprinde din durată concretă.

OGLINDĂ reflecție - Arta nu copiază, ci transfigurează realul.

AZUR ideal pur - Creația intră într-un plan superior.

CIREZI materie brută - Realul instinctual este depășit.

NADIR adânc ascuns - Poetul ridică sensul latent.

CÂNTEC poezia - Rezultatul final al purificării artistice.

© 2026 Biblioteca Digitală a Comunei Lumina All Rights Reserved

PARTEA VI. SUBIECT, BAREM ȘI SCHELET DE ESEU

Subiectul al III-lea - particularitățile unui text poetic modernist

Redactează un eseu de minimum 400 de cuvinte, în care să prezinți particularitățile unui text poetic studiat, aparținând lui Ion

Barbu.

Repere de bifat în eseu

- încadrarea textului într-un curent/perioadă/orientare, prin două trăsături;
- comentarea a două imagini/idei poetice relevante pentru temă;
- analiza a două elemente de compoziție și/sau limbaj;
- folosirea limbii literare, introducere, cuprins și concluzie;

- minimum 400 de cuvinte.

MNEMONIC PENTRU ESEU: I.T.I.C.

I = Încadrare: modernism ermetic, poezie pură, artă poetică.

T = Temă: poezia ca joc secund, realitate reflectată și purificată.

I = Imagini poetice: oglinda/azurul și nadirul/cântecul.

C = Compoziție: titlul, cele două catrene, limbajul, prozodia.

Schelet rapid de eseu

Paragraf Ce scrii

Introducere Ion Barbu este poet modernist; „Joc secund” deschide / definește volumul omonim și are valoare de artă

poetică ermetică.

Încadrare 1 Ermetismul: limbaj abstract, dificil, intelectualizat.

Încadrare 2 Poezia pură: realitatea este reflectată și transformată într-un „joc secund, mai pur”.

Tema Textul exprimă concepția despre artă și rolul poetului.

Imagine 1 Oglinda și azurul: trecerea de la real la ideal.

Imagine 2 Nadirul latent și cântecul: poetul ridică adâncul ascuns în artă.

Element 1 Titlul „Joc secund” explică arta ca realitate de ordin al doilea.

Element 2 Limbajul și prozodia: metafore ermetice, două catrene, rimă încrucișată.

Concluzie Poezia este o artă poetică modernistă despre purificarea realului prin reflexie și intelect.

Formule utile pentru eseu

CITAT / FORMULARE: „Ion Barbu nu descrie lumea, ci o trece prin oglinda intelectului.”

Cum îl folosești: poate fi integrată în paragraful despre modernism sau temă.

CITAT / FORMULARE: „„Jocul secund” este spațiul în care realitatea brută devine formă pură.”

Cum îl folosești: poate fi folosită pentru imaginea poetică a oglinzii și a apei.

CITAT / FORMULARE: „Poetul apare ca inițiat care ridică sensul ascuns din adâncul lumii.”

Cum îl folosești: poate fi folosită pentru a doua strofă și pentru rolul creatorului.

CITAT / FORMULARE: „Ermetismul barbian cere cititorului să refacă traseul de la simbol la idee.”

Cum îl folosești: poate fi folosită la nivelul limbajului.

© 2026 Biblioteca Digitală a Comunei Lumina All Rights Reserved

PARTEA VII. FLASHCARDS

Folosește aceste întrebări pentru recapitulare. Acoperă răspunsul și verifică dacă îl poți reproduce din memorie.

Întrebare Răspuns scurt

Cine este autorul poeziei? Ion Barbu, pseudonimul lui Dan Barbilian.

Când apare volumul Joc secund? În 1930.

Ce specie este textul? Artă poetică modernistă ermetică.

Care este tema? Concepția despre poezie ca realitate secundă, purificată.

Ce înseamnă „joc secund”? O realitate reflectată, de gradul al doilea, mai pură decât realul imediat.

Ce simbolizează oglinda? Filtrul artistic prin care realitatea este transfigurată.

Ce simbolizează azurul? Planul ideal, purificat al creației.

Ce sunt „cirezile agreste”? Materia brută, instinctuală, a realității.

Ce înseamnă „nadir latent”? Adâncul ascuns, sensul profund al lumii.

Care sunt două trăsături moderniste? Ermetismul și intelectualizarea limbajului / poezia pură.

Ce cod mnemonic trebuie reținut? OGLINDA: Oglindă, Geometrie, Lume purificată, Intelectualizare, Nadir, Dedus, Azur.

RECAPITULARE FINALĂ ÎNTR-O FRAZĂ

„Joc secund” este arta poetică modernistă în care Ion Barbu definește poezia ca realitate secundă, obținută prin oglindirea

și purificarea lumii concrete, iar poetul apare ca inițiatul care ridică adâncul ascuns al existenței în cântec.

© 2026 Biblioteca Digitală a Comunei Lumina All Rights Reserved

MODEL DE INTRODUCERE ȘI CONCLUZIE

Introducere model

Poezia „Joc secund”, de Ion Barbu, publicată în volumul omonim din 1930, reprezintă o artă poetică modernistă, specifică

etapei ermetice a creației barbiene. Textul exprimă o concepție originală despre poezie, văzută ca realitate secundă,

reflectată și purificată prin intelect. Opera aparține modernismului prin limbajul abstract, prin intelectualizarea emoției, prin

metaforele dificile și prin refuzul confesiunii directe.

Concluzie model

În concluzie, „Joc secund” este una dintre cele mai concentrate arte poetice ale modernismului românesc, deoarece definește

poezia ca formă superioară de cunoaștere. Prin titlu, imagini poetice și limbaj ermetic, Ion Barbu propune o viziune în care

realitatea brută este trecută prin oglindă, purificată și transformată în cântec, iar poetul devine creatorul unei lumi ideale, mai

pure decât lumea concretă.

ULTIMUL COD: NU UITA „40”

OGLINDĂ = filtrul artei.

ORDINE = geometria spiritului barbian.

OBSCUR = nadirul latent, sensul ascuns.

OPERĂ = jocul secund, realitatea purificată.

© 2026 Biblioteca Digitală a Comunei Lumina All Rights Reserved